

Střevlička východní (*Pseudorasbora parva*) – nový (?) rybniční všudybýlek

Podzimní procházení mezi rybníky neřkuli práce přímo v nich může být poznamenána spatřením ryb. Avšak ne těch vyhledávaných druhů, které člověk povýšil na hodné jeho jídelního stolu. Rybek daleko menších, vyskytujících se společně s družinou kapří nebo olbřímí amuří či tolstolobičí.

Jedná se o střevličku východní (*Pseudorasbora parva*). Zvláště po podzimních výloveh jí je všude

Střevlička východní (*Pseudorasbora parva*)

plno. Pokud má tento tvor štěstí, přežije za chladných dní ten půlden sucha v mokřém bahně po výlovu a po napuštění opět ožíví zdánlivě vymřelý rybník. Pokud se vodní nádrž nenapustí, většinou nepřijde velké množství rybek nazmar. Najdou je vodní ptáci. Nejčastěji se jedná o volavky popelavé, volavky bílé, ale objeví se i ledňáček říční. Případně některý z bahňáků. Zda chutná vydře říční, to nevím, i když jsem stopy vydry u vypuštěných rybníků pozoroval. Občas se uvádí, že ano.

Střevlička východní je u nás nepůvodním druhem. V moudrých knihách je zaznamenáno, jak se postupně objevovala v České republice. U nás na Strakonicku jsem se o ní poprvé

dozvěděl z nálezů ze sudoměřských rybníků. Ale klidně mohla být někde jinde a dříve. Vzhledem k tomu, že je to rybka drobná, dorůstající cca 11 cm, snadno pronikne s rybí násadou do jiných stojatých vod, které u nás, zdá se preferuje.

Na potravu je nenáročná. Avšak vzhledem k tomu, že se čile množí a tvoří velké populace, stává se druhem konkurenčním vůči „komerčním“ VIP druhům ryb. Od praktických rybářů pochází i informace, že při velkém přemnožení odobává šupiny a kůže ostatních druhů ryb. U nich se potom zvyšuje náchylnost na povrchová onemocnění. Příčiny, proč střevlička obírá povrch jiných ryb, mohou být různé. A nelze za nimi jen hledat agresivitu nebo nedostatek potravy.

Samotná střevlička je, pokud mohu usuzovat z jejího pozorování v přírodě a akváriu, sociálním druhem, který žije v hejnu. Vzdálenosti mezi jednotlivými jedinci mohou být velmi těsné a nekonkurenční. V akváriu jsem nepozoroval agresivní chování vůči sobě samým. Pokud se mezi tento druh dostane ryba jiného druhu, někteří jedinci se pokusí o kontakt. Zpravidla se jedná o rybky ve velikosti nad 6-8 cm. Ti při zjištění, že druhá rybka není příliš kontaktní, zpravidla svého chování zanechají.

Střevlička východní, jak jsem již napsal, je druhem, který vydrží opravdu hodně. Již několik let ji chovám úspěšně v akváriu, i když se mně ji nepodařilo rozmnožit. Ochetně přijímá potravu a to jak vločkové, tak granulované krmivo běžného typu. Starší rybky se postupem času v akváriu pěkně vybarví do stříbrné - a tmavá, jemná linka šupinek postranní čáry jim dodá eleganci nenápadné exotické ryby. A tím skutečně i je, neboť tento druh je původní v Asii.

I přes určitou nevděčnou roli, kterou musí tato rybka sehrát jako ujídač potravy jiným druhům ryb, je žádána, pokud se do rybníka nasadí velký počet dravých ryb. Potom nastává poptávka po tomto druhu jako potravě pro rybí dravce. A domnělá karta užitečnosti jako by měla dvě strany. Ale tak to u nás lidí chodí.

Závěrem bych se přimlouval za tento druh v případě, že rodiče chtějí svým dětem poskytnout akvárium, ale nejsou si zcela jisti, jak se bude dotyčný potomek o rybky starat. Právě střevočička východní je pak tou pravou volbou. Vydrží opravdu hodně. Je to krásná, nenáročná a vděčná rybka. Nevyžaduje speciální vytápění, rozsáhlé filtrování a vzduchování vody. Její pozorování je zajímavé. Zejména když se rybky ráno probudí. Případnému pozorovateli v posteli se může třeba i lépe vstávat. Nebo prožít chvíli příjemného lenošení.

Jen jedno by se stát nemělo. A to, pokud rybka opravdu omrzí, nepouštět ji do volné přírody. Zejména ne do stojatých vod, které nejsou obsazeny jiným rybím druhem, zejména dravým. Mohlo by se totiž stát, že střevočička dotyčný biotop zcela obsadí. Myslet tedy na to, že je druhem označeným jako invazní.

Literatura:

HANEL, Lubomír a Stanislav LUSK. *Ryby a mihule České republiky: rošíření a ochrana = Fishes and lampreys of the Czech Republic : distribution and conservation*. Vlašim: Český svaz ochránců přírody Vlašim, 2005. ISBN 80-86327-49-3.

MLÍKOVSKÝ, Jiří a Petr STÝBLO, ed. *Nepůvodní druhy fauny a flóry České republiky*. Praha: ČSOP, 2006. ISBN 80-86770-17-6.